

прав та можливостей жінок і чоловіків на період до 2021 року, затв. постановою Кабінету Міністрів України від 11 квітня 2018 р. №273, у розділі щодо протидії дискримінації за ознакою статі та дискримінації більше ніж за однією ознакою передбачає цілий ряд заходів, спрямованих на отримання освіти дівчатами та хлопцями ромської національності, забезпечення використання однакових за змістом навчальних програм з усіх предметів, здійснення моніторингу відповідності принципу забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків в закладах вищої освіти [5]. Моніторинг стану забезпечення гендерної рівності також передбачає збирання даних із розбивкою статі, які стосуються освітньої сфери.

Сьогодні у багатьох навчальних закладах різного рівня акредитації діють Центри гендерної освіти та гендерні лабораторії. Запровадження посади освітнього омбудсмена також укріплює можливості інституційного механізму забезпечення гендерної рівності в освіті.

У рамках приєднання до міжнародної ініціативи «Партнерства Біарріц» Україна взяла на себе зобов'язання у сфері освіти щодо інтеграції гендерного компоненту в освітній процес.

1. Гендерна політика в нормативно-правових документах. Частина 1. За заг.ред Левченко К.Б. / Г.Г. Жуковська, К.Б. Левченко, О.О. Остапенко, О.І. Суслєва. Київ, 2020. 186 с;

2 Закон України від 8 вересня 2005 р. № 2866-IV «Про забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків», режим доступу: [http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/2866-15]

3 Закон України від 5 вересня 2017 р. № 2145-VIII «Про освіту», режим доступу: [https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2145-19#Text]

4 Наказ Міністра освіти і науки № 839 «Про впровадження принципів гендерної рівності в освіту», від 10 вересня 2009 р. режим доступу: [https://osvita.ua/legislation/other/4849/]

5 Постанова Кабінету Міністрів України від 11 квітня 2018 р. №273 », режим доступу: [https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/273-2018-%D0%BF#Text].

Анна Софійченко

курсант факультету підготовки фахівців
для підрозділів превентивної діяльності
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

к.ю.н. Резворович К. Р.

завідувач кафедри цивільного права та процесу
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

ПРАВА БАТЬКІВ НА ДОГЛЯД ЗА ДИТИНОЮ В КОНТЕКСТІ ГЕНДЕРНОЇ РІВНОСТІ

На сучасному етапі розвитку багатьох великих держав світу вирішення питання гендерної нерівності є дуже актуальним. Гендерна нерівність є перешкодою у розвитку суспільства і має такі негативні наслідки як зростання витрат на добробут і управління, зниження продуктивності праці, уповільнення економічного зростання. Досягнення рівності між чоловіком та жінкою є одночасно і цінністю і привілеєм будь якого суспільства. ООН відноситься до цієї проблеми як до глобальної, та рекомендує державам змінити існуючі гендерні моделі, які були орієнтовані на збереження систем нерівних цінностей і подвійних стандартів.

На сьогодні державна сімейна політика націлена на формування в суспільстві певних сталих уявлень про сім'ю і гендерні ролі її членів.[1] Тому, дуже актуальним буде розглянення питання гендерної рівності батьківського догляду за дитиною.

Стаття 51 Конституції України зазначає, що кожен із подружжя має рівні права та обов'язки у шлюбі.

Відповідно до статті 18 Закону України «Про відпустки», відпустка, як повністю, так і частково по догляду за дитиною до досягнення нею трирічного віку, може бути надана і батькові дитини, і бабці, і діду, і іншими родичами, які фактично будуть доглядати дитину а також особі, яка усиновила чи взяла опіку над дитиною, одному з прийомних батьків чи батьків-вихователів.[2] Для цього особі, що збирається оформити відпустку, треба надати відповідну довідку з місця роботи, навчання або служби матері дитини про те, що вона виїшла на роботу до закінчення терміну цієї відпустки, і що відбулося припинення виплати

допомоги по догляду за дитиною.

Під час відпустки у зв'язку з вагітністю та пологами, за батьком, як і за матір'ю зберігається безперервний трудовий стаж і право на пенсію, а трудові відносини з ним протягом цього періоду так само не можна розірвати з ініціативи роботодавця.[3]

Ненадання відпустки по догляду за дитиною для одного з батьків стає бар'єром для реалізації права на отримання можливості доглядати власну дитину, порушенням права про рівні права та обов'язки щодо дитини з боку батька й матері.[4]

Зараз, далеко не всі роботодавці розуміють бажання батька бути дома у відпустці по догляду за дитиною, коли його жінка йде працювати, тому, перешкоди для батька в отриманні такої відпустки, зазвичай, виникають на рівні людського чинника, тому що у діючому зараз Законодавстві України права матері та батька абсолютно рівні.

Отже, можна зробити висновок, про те що у нашій країні визначені абсолютно рівні права батьків на догляд за дитиною. На сьогодні, кожен батько має право взяти відпустку та доглядати дитину замість матері, але все ж таки при наявності на це згоди жінки.

1. Гендерна експертиза українського законодавства. Сутність, необхідність та методологічні основи. (Відп. ред. Т.М. Мельник.) - Київ, 2001.- С. 56-64.

2. Горностай П.П. Гендерна соціалізація та становлення гендерної ідентичності / Основи теорії гендеру. Навчальний посібник. - К.: К.І.С., 2004. - С. 132-156.

3. Рудомьоткіна О.А. сучасні методи організації виховної та соціально-психологічної роботи з молоддю за гендерною проблематикою: Методичні рекомендації для викладачів. - Херсон, 2004. - С. 19-34.

4. Верховний Суд України від 13.09.2017 р. по справі №761/30967/15.

Олександр Юсько

курсант факультету підготовки фахівців
для органів досудового розслідування

Науковий керівник:

к.ю.н. Ярошенко А. С.

доцент кафедри цивільного права та процесу
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

ГЕНДЕРНА НЕРІВНІСТЬ У ПОЛІТИЦІ

Стаття 1 Конституції проголошує Україну демократичною державою [1], процес демократизації йде на всьому протязі існування нашої країни, тобто більше 20 років. Якщо демократію розглядати схематично, то вона передбачає можливість громадян брати участь у прийнятті політичних рішень не тільки в якості виборців, але і представників влади. В нашій державі жінки складають більше половини населення країни, відповідно, відсоток жінок на рівні прийняття політичних і економічних рішень повинен бути адекватним цьому співвідношенню. Як показує світова практика, найбільш адекватною та ефективною є паритетна демократія.

Рівність статей, також гендерна рівність, але найчіткіше: рівноправність чоловіків і жінок, і більш загальні поняття гендерна рівноправність і гендерна егалітарність - концепція, що передбачає собою досягнення рівності в правах між чоловіками і жінками в сімейних і інших правових відносинах.

Розширення прав і можливостей жінок - це процес, в результаті якого жінки отримують право розпоряджатися власною життям і знаходять можливість стратегічного вибору. Мова йде про можливостях жінок брати участь, вносити свій вклад і користуватися перевагами від процесу розвитку таким чином, щоб визнавалася цінність їхнього внеску, шанувалося їх гідність і було можливо вести переговори про більш справедливий розподіл благ, пов'язаних з економічним зростанням.

Відповідно до концепції ООН, розширення прав і можливостей жінок містить в собі п'ять компонентів: 1) почуття власної гідності жінок; 2) право жінок мати і визначати свій вибір; 3) право жінок мати доступ до можливостей і ресурсів; 4) право жінок самим розпоряджатися своїм життям - як вдома, так і за його межами; і 5) можливість впливати на напрямки соціальних перетворень з метою створення більш справедливого соціального та економічного порядку на національному та міжнародному рівнях [2].